

HOMERI

OPERA

RECOGNOVIT
BREVIQUE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXIT

THOMAS W. ALLEN
COLLEGII REGINAE APVD OXONIENSES SOCIVS

TOMVS V

HYMNOS CYCLVM FRAGMENTA MARGITEN
BATRACHOMYOMACHIAM VITAS CONTINENS

G Hom 1: 11_V Pri

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

Klassisch
der Universit.

OXONII

Excudebat Vivianus Ridler

Architypographus academicus

FIRST PUBLISHED 1912
REPRINTED 1930, 1946 (WITH CORRECTIONS), 1952, 1955, 1959
PRINTED IN GREAT BRITAIN

PRAEFATIO

IN tomo hoc quinto opera quae sub Homeri nomine feruntur conclusimus, scilicet hymnos, Cycli epici fragmenta, Batrachomyomachiam, quibus, id quod his ducentis annis in Britannia vix factum est, vitas Homeri accedere iussimus. Hymnorum traditioni nonnulla addidimus, Batrachomyomachiae pauca, Vitarum satis multa. quae ut omnia Academiae Oxoniensis munificentiae accepta referimus ita quae ex Hispanis bibliothecis eruimus debentur Mauricii de Bunsen Regis Britannici apud aulam Hispaniensem oratoris amplissimi summae humanitati, qua aditus patefactus est nobis cum in thesauros Matritenses tum in Scorialenses in tutela patrum reverendorum Augustinianorum feliciter adservatos.

Dabamus in Aula Reginae in urbe Oxonia die XXVII mensis Iulii anno salutis MDCCCXI.

45 Ἰλίου ἀλώσεως. ἐκ τούτου οὖν λογίζομαι τοῦτον τοῦ
 Ἡσιόδου εἶναι ὑ' ἐτῶν προγενέστερον. Ἀριστοτέλης γὰρ
 ὁ φιλόσοφος, μᾶλλον δ' οἶμαι ὁ τοὺς πέπλους συντάξας
 (f. 1574 Ros.) ἐν τῇ Ὀρχομενίων πολιτείᾳ (fr. 100 Neu-
 mann 524 Ros.), Στησίχορον τὸν μελοποιὸν εἶναι φησιν
 50 υἱὸν Ἡσιόδου, ἐκ τῆς Κτιμένης αὐτῷ γεννηθέντα τῆς
 Ἀμφιφάνους καὶ Γανύκτορος ἀδελφῆς, θυγατρὸς δὲ Φηγέως.
 ὁ δὲ Στησίχορος οὗτος σύγχρονος ἦν Πυθαγόρᾳ τῷ φιλο-
 σόφῳ καὶ τῷ Ἀκραγαντίνῳ Φαλάριδι· οἱ δ' Ὀμήρου ὑ'
 ὑστερίζοντα ἔτεσι καθά φησι καὶ Ἡρόδοτος. συνεγρά-
 55 ψατο δ' ὁ τοιοῦτος Ἡσιόδος βίβλους ις', Ὀμηρος δ' ὁ
 παλαιὸς ιγ'.

45 γοῦν G Ex. τοῦ Ἡσιόδου V: τὸν Ἡσιόδον cet. 46 προγενέστερον
 Ma² O V: μεταγ. uv. cet. Ἀριστοτέλης . . . 48 πολιτεία] φασὶ δὲ
 τινες Ma¹ 46 ἢ ὁ φιλόσοφος Ma² 47 ἢ μᾶλλον O συνάξας
 marg. ed. Heinsii 48 πολιτεία] πόλει O: στρατεία P³ P⁴ 49 μελω-
 ποιὸν O φασὶν υἱὸν marg. ed. Heinsii 50 κλυμένης corr. ex
 κτιμ- Ma¹: κτημένης Ex.: κτημένης Ma²: κεκτημένης O marg. ed.
 Heinsii, corr. Hermann opp. vi. 152 51 γανήτορος Ma¹ ἀδελ-
 φού V marg. ed. Heinsii ὀφηγέως om. δὲ Ma²: φηγέως Ma¹:
 φηγέως TV: φυσέως marg. ed. Heinsii: φηγισέως P¹: θησέως N:
 φηγέως Cert. 227 52 ὁ δὲ στησ. . . 56 ιγ' om. Ma¹ 53 (post
 φαλάριδι) ἀστυκαλιεὺς ἦν τῷ γένει ὁ Φάλαρις, ὡς αὐτὸς φησὶν ἐν (om.
 Ma²) ἐπιστολαῖς ταῖς αὐτοῦ (cp. iv), τύραννος δὲ ἀκραγαντίνων, ἐγὼ δὲ
 οὐκ ἠκριβωμένως (ἀκριβολογησάμενος Par. 2774) ἀκραγαντίνον ἐκάλεσα
 τῇ κοινῇ χρώμενος συνηθείᾳ· ἢ δὲ ἀστυπάλῃ πόλις ἐστὶ τῆς σάμου Ma² O
 Ex. Par. 2707, 2774 τετρακοσίοις ἔτεσιν O 54 ὑστερίζοντα V:
 -on cet. et Ex. (post Ἡρόδοτος) ἀλλὰ καὶ τοὺς χρόνους εἰπόντες ἐν
 οἷς ἔφασαν ἀνηκμακῆναι Ἡσιόδον εἰπόμεν καὶ πόσας βίβλους ἔξεπονήσατο:
 + + + βίβλους μὲν οὖν οὗτος ἐξκαίδεκα συνεγράψατο· Ὀμηρος δὲ ὁ παλαιὸς
 δεκατρεῖς Ma² O Ex.

A

Papyrus s. iii. A. c. Flinders Petrie Papyri ed. J. P. Mahaffy,
 Dublini 1891, p. 70, no. XXV.

	τρο[πον απαντων των κριτων π]ανηδου προε 5 παρελθον [τα]ησιοδον ερω ταιν κατα τοιαδε υιε μελητος ομηρε θεων απο] μηδεα ειδως ειπ αγε μοι παμπρω]τα τι 10 [φερτατον εστι βροτοισι]ν τον σοιπ επ]η αρ[χην ε]πιχθονιοισι φυντα δ] οπως ωκιω	θ[ωσι τραπέζαι σιτου και κρειων με] 25 θυ δ [εκ]οιυ[οχο] ος φορη[σι κ]αι εκχε[ιη] δεπαιεσσιν τουτο μοι καλλιστ[ον] ειδ] εται ειναι ρηθεν[των δε του] των των επωυ[φασιν θανμασθην[αι τους στι] 30 χού υπο των ελλην[ων ωστε χρυ] σους αυτους προσα[γορευθηραι προ των δειπνων και[δων προκατευχοντ[αι παντες] αχθεσθεις δε ο ησιοδος ε 35 πι την αποριαν της [ερωτησεως] ωρμησεν και λεγει τ[ους στιχους] τουσδε μουσα γε μοι[τα τ εοντα] τα τ εσσομενα προ τ εοντα των μεν μηθεν αιιδ[ε συ δ αλλης] 40 μνησαι αιιδης ο δ ομ[ηρος βουλο] μενος λυσαι την απο[ριαν της ε] ρωτησεως αποφε[τους] στιχους τουσδε[]αμφι] 45 διος τυμβον καν[αχηποδες ιπ] ποι αρμα[τα]ερι] ζοντες [περι νικης ομηρον] 48
15	τα πυλας αιδαο περησ]αι επιβα [λομενος δ ο ησιοδ]ος ερωται το [ειπ αγε μοι και το]υτο θε[οις επεικειλ ομηρε τι θν]ητος καλ[λι στον]ειναι ο δ ομη 20 [ρος]στιχους δαιτ]υ[μονες δ ανα δωματ ακουαζ]ων[τ]αι	

B

Ὀμηρον καὶ Ἡσιόδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντες
 ἄνθρωποι πολίτας ἰδίους εὔχονται λέγεσθαι. ἀλλ' Ἡσιόδος
 μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας
 ἀπήλλαξεν εἰπὼν (O.D. 639, 640) ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ

εἶσατο δ' ἄγχ' Ἐλικῶνος διζυρῆ ἐνὶ κόμῃ 5
 Ἄσκρι, χεῖμα κακῆ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλή.

3 Themistius or. xxx. infra c. πᾶσι τοῖς κριταῖς κρατεῖ.
 Codices LS P (= pap. Dublin.) ΤΙΤΙΝΛΥΣ: περὶ Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου
 καὶ τοῦ γένους καὶ ἀγῶνος αὐτῶν L 2 λέγεσθαι] γενέσθαι Barnes
 5 νάσσατο Hesiodus
 HOM. V. 225 15

“Ὀμηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἔπικοι
αὐτῶν παρ’ ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσιν. καὶ πρῶτοί γε
Σμυρναῖοι Μέλητος ὄντα τοῦ παρ’ αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ
10 Κρηθίδος νύμφης κεκλήσθαι φασι πρότερον Μελησιγένη,
ἕστερον μέντοι τυφλωθέντα “Ὀμηρον μετονομασθῆναι διὰ
τὴν παρ’ αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων συνήθη προσηγορίαν.
Χίοι δὲ πάλιν τεκμήρια φέρουσι ἴδιον εἶναι πολίτην
λέγοντες καὶ περισφύζεσθαι τινας ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ’
15 αὐτοῖς “Ὀμηρίδας καλουμένους. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον
δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς
ποιήσεως ἄρξασθαι καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην.

περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ
πᾶσιν ἔστω. Ἑλλάνικος (fr. 6) μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης
20 (fr. 592 Arn.) Μαίονα λέγουσιν, Εὐγαίων (F. H. G. ii. 16)
δὲ Μέλητα, Καλλικλῆς δὲ Δμασαγόραν, Δημόκριτος δὲ ὁ
Τροιζήνιος Δαήμονα ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Θαμύραν, Αἰγύπτιοι
δὲ Μενέμαχον ἱερογραμματέα, εἰσὶ δὲ οἱ Τηλέμαχον τὸν
“Ὀδυσσεῶς” μητέρα δὲ οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθίδα,
25 οἱ δὲ Θεμίστην, οἱ δὲ Ὑρνηθῶ, ἔνιοι δὲ Ἰθακῆσιαν τινὰ
ὑπὸ Φοινίκων ἀπεμποληθείσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μου-
σαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. ἐκαλείτο δὲ
Μέλης, ὡς δὲ τινὲς φασι Μελησιγένης, ὡς δὲ ἔνιοι
“Ἀλτης. ὀνομασθῆναι δὲ αὐτὸν φασὶ τινες “Ὀμηρον διὰ τὸ

7 ἔπικοι Hermann 8 γε] τε L, corr. Steph. 10 κρηθίδος
L S, corr. Nietzsche 19 Κλεάνθης] de Neanthe cogitat Arnim (Stoic.
corr. marg. fragg. 1905. 133) 20 Μαίονα] // αἰονα L : βλονα (ss. ω) S, corr.
Sturz Hellenic. fr. 171 Εὐγαίων] εὐ//αίων L : εὐμαίων S, corr.
Meineke Anal. Alex. 61 : Callicles Fabricio ignotus Salaminium
Homerum habuit vit. vi. 17 21 μασσαγόραν LS : μασσασάραν
Tzet. prooem. 62, corr. Barnes cl. vit. vii. 2, 10 : Μνασαγόραν Rohde Rh.
Mus. 36. 417 22 θάμυριν Tzetzes 64 23 μενεμάχην | αἰγύπτιον τυγχάνοντα
ἱερογραμματέα Tzetzes 60, 61 // // // // // // // // // // // // // // // // //
ματέα S, corr. Nauck 25 θεμίτην LS εὐρνηθῶ LS,
corr. Westermann, cf. vit. iv. 2 28 μελησιγενῆς LS 29 “Ἀλτης”
ἀλλήτην L S, corr. Welcker cl. Athenocr. ap. schol. T X 51

τὸν πατέρα αὐτοῦ Ὀμηρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσαις, οἱ 30
δὲ διὰ τὴν πήρωσιν τῶν ὀμμάτων· παρὰ γὰρ τοῖς Αἰολεῦσιν
οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦνται. ὅπερ δὲ ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ
θειοτάτου αυτοκράτορος Ἀδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας
περὶ Ὀμήρου, ἐκθησόμεθα. τοῦ γὰρ βασιλέως πυθομένου
πόθεν Ὀμήρος καὶ τίνος, ἀπεφοίβασε δι’ ἐξαμέτρου τόνδε 35
τὸν τρόπον·

ἄγνωστόν μ’ ἔρειαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαίαν
ἀμβροσίῳ σειρήνος. ἔδος δ’ Ἰθακῆσιός ἐστιν,
Τηλέμαχος δὲ πατήρ καὶ Νεστορῆ Ἐπικάστη
μήτηρ, ἣ μιν ἔτικτε βροτῶν πολὺ πάνσοφον ἄνδρα. 40

οἷς μάλιστα δεῖ πιστεύειν διὰ τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν
ἀποκρωάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῶς
τὸν προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοξακός.

ἔνιοι μὲν οὖν αὐτὸν προγενέστερον Ἡσιόδου φασὶν
εἶναι, τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγγενῆ. γενεαλογοῦσι δὲ 45
οὕτως· Ἀπόλλωνός φασι καὶ Θωώσης τῆς Ποσειδῶνος
γενέσθαι Λίνου, Λίνου δὲ Πίερου, Πίερου δὲ καὶ νύμφης
Μεθώνης Οἰάγρου, Οἰάγρου δὲ καὶ Καλλιόπης Ὀρφεία,
Ὀρφείως δὲ Ὀρτην, τοῦ δὲ Ἀρμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην,
τοῦ δὲ Εὐφημον, τοῦ δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, 50
τούτου δὲ Δίου καὶ Ἀπέλλαιον, Δίου δὲ καὶ Πυκμίδης τῆς
Ἀπόλλωνος θυγατρὸς Ἡσιόδου καὶ Πέρσην· Πέρσου δὲ Μαί-
ονα, Μαίονος δὲ θυγατρὸς καὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ Ὀμηρον.

τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτοὺς ὥστε καὶ ἀγωνίσασθαι
ὁμοσε ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας, ποιήσαντα γὰρ τὸν Μαργίτην 55
“Ὀμηρον περιέρχεσθαι κατὰ πόλιν ραψφδοῦντα, ἔλθοντα δὲ
καὶ εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πυθάνεσθαι τίς
εἴη, τὴν δὲ Πυθίαν εἰπεῖν·

33 ἀδιανῶν L S, corr. S marg. 39 Πολυκάστη γ 464, cf. 27 45 δὲ
alterum] τε codd. corr. West. 46 Θωώσης] Αἰθούσης Charax in
vit. Suidea 49 Ὀρτην] Δρῆν Charax Ἀρμονίδην] Ἰδμονίδης
Char. vit. Proc. 100. 4 51 Ἀπελλῆς Charax 53 καὶ θυγατρὸς
Nietzsche 55 ἐν Χαλκίδι τῆς Εὐβοίας Nietzsche 56 πόλιν
(ss. εις) S : πόλεις S marg.

- ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρὶς, ἣ σε θανόντα
 60 δέξεται· ἀλλὰ νέων παίδων αἰνιγμα φύλαξαι.
 τὸν δὲ ἀκούσαντα περιστάσθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἄφιξιν,
 διατρίβειν δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν
 χρόνον Γανύκτωρ ἐπιτάφιον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος
 βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτελῶν πάντας τοὺς ἐπισήμους ἀνδρας
 65 οὐ μόνον ῥώμῃ καὶ τάχει, ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα
 μεγάλας δωρεαῖς τιμῶν συνεκάλεσεν. καὶ οὗτοι οὖν ἐκ
 τύχης, ὡς φασι, συμβαλόντες ἀλλήλοις ἦλθον εἰς τὴν
 Χαλκίδα. τοῦ δὲ ἀγῶνος ἄλλοι τέ τινες τῶν ἐπισήμων
 Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο κριταὶ καὶ μετ' αὐτῶν Πανήδης,
 70 ἀδελφὸς ἂν τοῦ τετελευτηκότος. ἀμφοτέρων δὲ τῶν ποιη-
 τῶν θαυμαστῶς ἀγωνισαμένων νικῆσαι φασὶ τὸν Ἡσίοδον
 τὸν τρόπον τοῦτον· προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυθάνε-
 σθαι τοῦ Ὀμήρου καθ' ἕνα καστον, τὸν δὲ Ὀμηρον ἀποκρι-
 νασθαι. φησὶν οὖν Ἡσίοδος·
 75 νῖε Μέλητος Ὀμηρε θεῶν ἄπο μῆδεα εἰδὼς
 εἶπ' ἄγε μοι πάμπρωτα τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν;
 Ὀμηρος·
 ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
 φύντα δ' ὅμως ὤκιστα πύλας Ἀίδαο περῆσαι.
 80 Ἡσίοδος τὸ δεύτερον·
 εἶπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο θεοῖς ἐπιείκελ' Ὀμηρε,
 τί θνητοῖς κάλλιστον οἶεαι ἐν φρεσὶν εἶναι;
 ὁ δέ·
 ὀππότ' ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα,
 85 δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκούαζονται αἰοιδοῦ
- 59, 60 = Anth. Pal. xiv. 65, vit. Plut. 48 ubi v. 60 παίδων] ἀνδρῶν
 Plut. 67 τὴν om. S 69 πανοίδης L: γανοίδης S: πανίδης
 Philostr. Her. xvii. 2, corr. Rzach, cf. P⁴ 72 ΠΑΡΕΛΘΟΝ[τ P⁵
 78, 79 cit. Stobaeus cxx. 3 ut ἐκ τοῦ Ἀλκιδάμαντος μουσείου (χαλκιδά-
 μαντος μουσίου cod.), cf. Theog. 425 πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν
 ἄριστον, μὴδ' εἰσιδεῖν ἀνὰ δὲ οὐρανὸν ἥλιον· φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀίδαο
 περῆσαι 79 ὅμως] ὅπως P Stob. Theognis, cf. Simon. Amorg. i. 5
 82 θνητοῖσιν ἄριστον LS: θν] ΗΤΟΙΣ ΚΑΛ[P rest. Rzach 84-89 = 16-11
 228

- ἡμεῖοι ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν, μέθῃ δ' ἐκ κρητήρος ἀφύσσω
 ολιχοχόος φορέησι καὶ ἐγγεῖρη δεπάεσσιν.
 τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐν φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
 ῥηθέντων δὲ τούτων τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασὶ θαυ- 90
 μασθῆναι τοὺς στίχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὥστε χρυσοῦς
 αὐτοὺς προσαγορευθῆναι, καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς
 θυσίαις πρὸ τῶν δειπνῶν καὶ σπουδῶν προκατεύχεσθαι
 πάντας. ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀχθεσθεῖς ἐπὶ τῇ Ὀμήρου εὐημερία
 ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὥρμησεν ἐπερώτησιν καὶ φησὶ τοῦσδε 95
 τοὺς στίχους·
 Μοῦσ' ἄγε μοι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρὸ τ' ἐόντα
 τῶν μὲν μηδὲν αἶειδε, σὺ δ' ἄλλης μνήσαι αἰοιδῆς.
 ὁ δὲ Ὀμηρος βουλόμενος ἀκολούθως τὸ ἄπορον λῦσαι φησὶν 100
 οὐδέ ποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
 ἄρματα συντρίψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.
 καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος ἐπὶ τὰς ἀμφιβόλους
 γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείους στίχους λέγων
 ἠξίου καθ' ἕνα καστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὀμηρον.
 ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου, ὁ δὲ ἐξῆς Ὀμήρου, ἐνίοτε δὲ 105
 καὶ διὰ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιούμενου τοῦ Ἡσιόδου
 δειπνον ἔπειθ' εἴλοντο βοῶν κρέα καυχένας ἵππων
 ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο κορέσθη.
 89 τί om. P 91 τοὺς στίχους] τὰ ἔπη LS: ΧΟΥ (ss. C) P
 rest. Rzach 92 post αὐτοὺς add. στίχους S marg. 95 ἀπῆρων
 L S, corr. S marg. 97-101 cf. Plut. l. c. f. 218 97 ΜΟΥΣΑ ΓΕ
 P, cf. 76, 81 Stesich. 44. 1 ἄγε Μοῦσα λίγει ἄρξον αἰοιδᾶς, Alcman i. 1
 μῶσ' ἄγε μῶσα λίγεια, xc. 1, Sappho xlv. 1: μοῦσ' ἄγε perperam
 Nietzsche 98 ΜΗΘΕΝ P 100 ΤΥΜΒΟΝ P κανα-
 χήποδες ἵπποι om. L S: expleverat Barnes coll. Plut. l. c. f. 218, con-
 firmat P⁴⁵ 101 ἐρίζοντες] ἐπειγόμενοι Plut. 107, 108 cf. Ar. Pac.
 1282
 δὲ οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα καυχένας ἵππων
 ἔκλυον ἰδρώοντας ἐπεὶ πολέμοιο ἐκόρεσθεν
 108 πτολέμου L S: πολέμοιο ed. Steph.

- καὶ Φρύγες, οἱ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἄριστοι
 110 ἀνδράσι ληιστήρῳ ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.
 Ἑρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα
 χερσὶ βαλὼν ἰούσιν ὄλων κατὰ φύλα γιγάντων.
 οὗτος ἀνὴρ ἀνδρός τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάλκιδός ἐστι
 μητρός, ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξίν.
 115 οὗτ' ἄρ σοί γε πατὴρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ·
 σῶμα τό γ' ἐσπείραντο διὰ χρυσήν Ἀφροδίτην.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δμῆθη γάμφ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 Καλλιστῶ κατέπεφνευ ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῦο.
 120 ὥς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες
 οἴκοθεν, ἀλλὰ παρῆχεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσση
 σύλλεγον ὀστέα λευκὰ Διὸς κατατεθνηῶτος
 παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνοιο ἀντιθέοιο.
 125 ἡμεῖς δ' ἄμ πεδίον Σιμοέντιον ἡμενοι αὐτως
 ἴομεν ἐκ νηῶν ὄδδ' ἄμφ' ὤμοισιν ἔχοντες
 φάσγανα κωπήεντα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.
 δὴ τότ' ἀριστῆες κοῦροι χεῖρεσσι θαλάσσης
 ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπεύρυσαν ὠκύαλον ναῦν.
 130 Κολχίδ' ἔπειθ' ἴκοντο καὶ Αἰθήνην βασιλῆα
 φεύγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἠδ' ἀθέμιστον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε καὶ ἔκπιον οἶδμα θαλάσσης
 ποντοπορεῖν ἡμελλον εὐσσέλωμον ἐπὶ νηῶν.
 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχέτο πᾶσιν ὀλέσθαι
 μηδέ ποτ' ἐν πόντῳ, καὶ φωνήσας ἔπος ἤῤα·
 135 ἐσθλίετ' ὦ ξείνοι, καὶ πίνετε· μηδέ τις ὑμῶν

111 post 112 leg. Nietzsche 112 ἰοὺς Nietzsche ὄλων L: ὄλων
 Rzach: ὠμῶν Nietzsche cf. Soph. Aj. 1105 116 τό γε σπείραντε
 Boissonade χρυσήν codd. 118 ἀργυρέοιο codd. 122 Διὸς
 βοὸς Steph. 124 οὕτως codd. em. Barnes

- οἴκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 πημανθείς, ἀλλ' αὐτίς ἀπήμονες οἴκαδ' ἴκοισθε.
 πρὸς πάντα δὲ τοῦ Ὀμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος πάλιν
 φησὶν ὁ Ἡσίοδος·
 τοῦτό τι δὴ μοι μῦνον ξειρομένῳ κατάλεξον, 140
 πόσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδῃσι ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί;
 ὁ δὲ διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται οὕτως·
 πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι, ἐν δὲ ἐκάσθη
 πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα· 145
 τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.
 τοῦτο δὲ εὐρίσκειται πλήθος ἄπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν
 οὐσῶν πεντήκοντα ὀβελίσκοι γίνονται πεντακόσιοι καὶ
 χιλιάδες β', κρεῶν δὲ δεκαδύο μυριάδες, ε . . . κατὰ
 πάντα δὴ τοῦ Ὀμήρου ὑπερτεροῦντος φθονῶν ὁ Ἡσίοδος 150
 ἄρχεται πάλιν·
 οὐδὲ Μέλῃτος Ὀμηρ' εἶ περ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
 ὡς λόγος, ὑψίστοιον Διὸς μεγάλοιο θύγατρας,
 λέξον μέτρον ἐναρμόζων ὅ τι δὴ θνητοῖσι
 κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον· ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι. 155
 ὁ δὲ φησι·
 Ἡσίοδ' ἔκγονε Δίου ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις
 εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοι πρόφρων ἀγορεύσω.
 κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
 αὐτὸν ἑαυτῷ, τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων.
 ἄλλο δὲ πᾶν ὅ τι σῶ θυμῷ φίλον ἔστιν ἐρώτα. 160
 πῶς ἂν ἄριστ' οἰκοῖντο πόλεις καὶ ἐν ἡθεσι ποίοις;

137 ἄθθις codd. 148 ita West. εὔν L: εὔν S quum carnes sint
 125000, milites autem 112500000, videtur scripsisse auctor κρεῶν δὲ
 δεκαδύο μυριάδες καὶ χιλιάδες ε'. Ἀχαιῶν δὲ ἐνδεκακισχιλῖαι καὶ διακοσῖαι
 καὶ ν' μυριάδες Boissonade 153 ἐναρμόζων codd. corr. Boissonade
 154 τε om. codd. ib. θεω L S, marg. ἴσως ποθέω 159 post h. v.
 versus εὐνον εἶναι ἑαυτῷ ἀεὶ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα [165] posuit ed.
 Steph. om. L: *hic ponendus versus εὐνον marg. S

- εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν ἐθέλοιεν,
οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκη δ' ἀδίκουσι ἐπέη.
εὔχεσθαι δὲ θεοῖς ὅ τι πάντων ἐστὶν ἄμεινον;
165 εὖνον εἶναι ἑαυτῷ (ἀεὶ) χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα.
ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστον ἔχεις ὅ τι φύεται εἰπεῖν;
ὥς μὲν ἐμῇ γνώμῃ φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.
ἢ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρεία δύναται τί;
κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχοισι πορίζειν.
170 τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκεν;
γιγνώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἐπεσθαι.
πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρέος ἄξιόν ἐστιν;
οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθείσιν ἔπηται.
ἢ δ' εὐδαιμονίῃ τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;
175 λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν ἡσθέντα τε πλείστα.
ρήθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν
Ὀμηρον ἐκέλευον στεφανοῦν, ὁ δὲ βασιλεὺς Πανήδης
ἐκέλευσεν ἕκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων
εἰπεῖν. Ἡσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος·
180 Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενῶν
ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότιό τε δυσομενῶν·
αἰ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὐτὶς δὲ περιπλομένον ἐνιαυτοῦ
φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένιοι σιδήρου.
185 οὗτός τοι πεδίον πέλεται νόμος, οἷ τ' ἄγχεα βησσήεντα
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἷ τ' ἄγχεα βησσήεντα
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπρωθι πλοῖνα χῶροι

163 τιμῶντο codd.: em. Rzach 165 εὖνον εἶναι ἑαυτῷ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα L: ἑαυτῷ ἀεὶ χρόνον S, marg. δεῖ, atque εὖνον versus ille refertur ad asteriscum 166 ἔχειν σ' codd. corr. Hutchinson 173 ἐπι S marg.: ἔτι LS 175 τε om. codd. 177 πανοίδης codd., cf. 69 180 sqq. = Hes. O D. 383 sqq., cf. Philostr. Heroic. xviii. 2, Themist. or. xxx. 348 181 ἀμητοῖο S v. ad O.D. 384 Rz. 183 ἀθῆς codd. 186 δ' ἄγχεα codd.

- ναῖουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
γυμνόν τ' ἀμάειν, ὅτ' ἂν ὄρια πάντα πέλωνται.
μεθ' οὖν Ὀμηρος· 190
ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὐτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἐκτορα δῖον ἔμιμον
φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προθελύμνω· 195
ἀσπίς δ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ,
ψαυὸν δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νεύοντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
ἔφριξεν δὲ μάχῃ φθεισίμβροτος ἔγχεῖσιν
μακραις, ἃς εἶχον ταμεισίχροας. ὅσσε δ' ἄμερδεν 200
αὐγὴ χαλκείῃ κορύθων ἄπο λαμπομενῶν
θωρήκων τε νεοσμῆκτων σακέων τε φαεινῶν
ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη
ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.
θανμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὀμηρον οἱ Ἕλληνες 205
ἐπήνουν, ὥς παρὰ τὸ προσήκου γεγονότων τῶν ἐπῶν, καὶ
ἐκέλευον δίδόναι τὴν νίκην. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίοδον
ἐστεφάνωσεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίαν καὶ
εἰρήνῃν προκαλούμενον νικᾶν, οὐ τὸν πολέμου καὶ σφαγᾶς
διεξιόντα. τῆς μὲν οὖν νίκης οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν 210
Ἡσίοδον καὶ λαβόντα τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς
Μούσαις ἐπιγράψαντα·

Ἡσίοδος Μούσαις Ἐλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν
ἕμω νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὀμηρον.

τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς 215
Δελφοὺς χρησόμενος καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀναθή-

189 γυμνοῦς θ' codd. 191 sqq. = N 126 sqq., 339 sqq. 196 ἀσπίς
ἄρ' Homerus 206 ἐπέινουν L 213, 214 = Anth. Pal. vii. 53, Dio
Prus. ii. 11, Proc. 101. 10, 11, cf. Paus. ix. 31. 3 213 ἀνέθηκα
Anth.

σων. προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ ἔνθεον γενομένην
τὴν προφήτιν φασιν εἰπεῖν·

ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ ὃς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεῖει,
220 Ἡσίοδος Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτησιν·
τοῦ δ' ἦ τοι κλέος ἔσται ὄσσην τ' ἐπικίδναται ἡώς.
ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
κεῖθι δέ τοι θανάτιο τέλος πεπρωμένον ἔστίν.

ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου
225 μὲν ἀνεχώρει νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν,
εἰς δὲ Οἰωὴν τῆς Λοκρίδος ἔλθων καταλύει παρ' Ἀμφι-
φάνει καὶ Γανύκτορι, τοῖς Φηγέως παισίν, ἀγνοήσας τὸ
μαντεῖον. ὁ γὰρ τόπος οὗτος ἅπας ἔκαλεῖτο Διὸς Νεμείου
ιερόν· διατριβῆς δὲ αὐτῷ πλείονος γενομένης ἐν τοῖς
230 Οἰνοεῦσιν ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν
μοιχεύειν τὸν Ἡσίοδον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ μεταξὺ τῆς
Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν. τοῦ δὲ
νεκροῦ τριταίου πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσενεχ-
θέντος ἑορτῆς τινος ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὔσης Ἀριαδυνίας
235 πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἔδραμον καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες
ἐκείνο μὲν πευθήσαντες ἔθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεζήτησαν.
οἱ δὲ φοβηθέντες τὴν τῶν πολιτῶν ὄργην κατασπάσαντες
ἀλιευτικὸν σκάφος διέπλευσαν εἰς Κρήτην. οὗς κατὰ
μέσον τὸν πλοῦν ὁ Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόντωσεν, ὥς
240 φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μουσειῷ. Ἐρατοσθένης δὲ φησιν
ἐν Ἐνηπόδῳ ἑὶ Κτίμενον καὶ Ἀντιφον τοὺς Γανύκτορος ἐπὶ τῇ
προειρημένῃ αἰτίᾳ ἀνελόντας σφαγιασθῆναι θεοῖς τοῖς

219-223 = vit. Hes. 96-100 Rz. 220 μούσαις τετιμημένος vit. Hes.
221 ὄσσην L Aristarchus ad H 451 222 προφυλάξω (ss. πει) S κάλ-
λιστον S: κάλλιμον ex στον L: μ, πάγκσιον S marg. 223 καὶ (κεῖ
P²) γὰρ τοι vit. Hes. 226 ἐν οἰωὴν P² vit. Hes. 230 οἰνώσιν
L: corr. Friedel 232 εὐβοίας LS vit. Hes.: Ἀχαιῶν Westermann:
Βοιωτίας Nietzsche 241 ἐν ἐνηπόδῳ LS: ἐν Ἡσιόδῳ Götting: ἐν
Ἀνδραπόδῳ Barnes: ἐν Ἡριγόνῳ Holsten: ἐν Οἰωὴς πόλει K. Müller:
ἐν ἐνάτῃ Ὀλυμπιάδι Bernhardt, cf. Hiller Eratosthen. *carmin. rel.* 1872, p. 82
sq., Friedel l. c. p. 237 242 ἀνελόντας L: ἀνελθόντας S ed. Steph.:
ἐναλόντας Friedel θεοῖς L: θ (ss. θεοι) μοῖς S: θεσμοῖς ed. Steph.

ξενίοις ὑπ' Εὐρυκλέους τοῦ μάντεως. τὴν μέντοι παρθένον
τὴν ἀδελφὴν τῶν προειρημένων μετὰ τὴν φθορὰν ἑαυτὴν
ἀναρτήσαι, φθαρῆναι δὲ ὑπὸ τιος ξένου συνόδου τοῦ 245
Ἡσιόδου Δημῶδους ὄνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ
τῶν αὐτῶν φησιν. ὕστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ χρησμὸν
μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν καὶ ἐπέγραψαν
ἐπὶ τῷ τάφῳ·

Ἄσκη μὲν πατὴρ πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντος 250
ὄστ' ἐπὶ πλῆξιππων γῆ Μινυὰς κατέχει

Ἡσιόδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἔστίν
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιάνῳ σοφίης.

καὶ περὶ μὲν Ἡσιόδου τοσαῦτα· ὁ δὲ Ὀμηρος ἀποτυχῶν
τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρώτου μὲν 255
τὴν Θηβαίδα ἔπη Ἱησ ἢ ἀρχή·

Ἄργος ἄειδε θεὰ πολυδίδυμον ἔνθεν ἄνακτες·

εἶτα Ἐπιγόνους ἔπη Ἱησ ὦν ἢ ἀρχή·

νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα Μούσαι.

φασὶ γὰρ τινας καὶ ταῦτα Ὀμήρου εἶναι. ἀκούσαντες 260
δὲ τῶν ἐπῶν οἱ Μίδου τοῦ βασιλέως παῖδες Ξάνθος καὶ
Γόργος παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ
τάφου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῆ τὸν
Μίδου θάνατον οἰκτιζομένη. καὶ ποιεῖ οὕτως·

χαλκῆ παρθένος εἰμί, Μίδου δ' ἐπὶ σήματος ἦμαι. 265

ἔς τ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθλήη

καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζη δὲ θάλασσα,

ἠέλιος δ' ἀνιὼν φαίνῃ λαμπρὰ τε σελήνη,

246 δημῶδους L τρωίλου ὄνομα Nietzsche 250-253 = Anth.
Pal. vii. 54 (Μνασάλκου) Paus. ix. 38. 4 (ib. 9 τούτου δὲ τοῦ Χερσίου
καὶ ἐπίγραμμα οἱ Ὀρχομένιοι τὸ ἐπὶ τῷ Ἡσιόδου τάφῳ μνημονεύουσιν)
vit. Hes. 112-115 Rz. 251 hab. Aristotelis Peplos 19. 2
πληξιππων LS Paus. Pepl. Anth.: πληξιππων vit. Hes.
μινυῶν Paus. Anth. 252 ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται Paus. 253 βασά-
νοισ vit. Hes. 256 Ἱησ codd., ut et 258, em. Hermann 258 Ἐπιγόνους]
ἐπειγομένου codd. em. Barnes 265-270 inf. = vit. Herod. 135-140
ubi v. auctores

αὐτοῦ τῆδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 270 σημανέω παριοῦσι Μίδης ὅτι τῆδε τέθαιπται.
 λαβῶν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρᾶν ἀνατίθισω ἐν
 Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας
 Φοῖβε ἀναξ δῶρόν τοι Ὀμηρος καλὸν ἔδωκα
 σῆσιω ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν ὀπάξοις.
 275 μετὰ δὲ τὰτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσειαν ἔπη μ,β', πεποιηκῶς
 ἤδη τὴν Ἰλιάδα ἐπὼν μ,εφ'. παραγενόμενον δὲ ἐκείθεν
 εἰς Ἀθήνας αὐτὸν ξενισθῆναί φασι παρὰ Μέδοντι τῷ
 βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ ψύχους
 ὄντος καὶ πυρὸς καιομένου σχεδιάσαι λέγεται τούσδε τοὺς
 280 στίχους·

ἀνδρὸς μὲν στέφανοι παῖδες, πύργοι δὲ πόλιος,
 ἔπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
 λαὸς δ' εἰν ἀγορήσι καθήμενος εισοράασθαι.
 αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ιδέσθαι
 285 ἤματι χειμερίῳ ὀπὸτ' ἂν νεΐφῃσι Κρονίων.
 ἐκείθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρωθον ἐρραψώδει τὰ
 ποιήματα. τιμηθεῖς δὲ μεγάλως παραγίνεται εἰς Ἄργεα
 καὶ λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἔπη τάδε·
 οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν
 290 Ἐρμιόνην Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
 Τροίζην Ἥϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον
 νῆσόν τ' Αἴγιαν Μάσητά τε κούροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τυδείδης οὐ πατρὸς ἔχων μένος Οἰνεΐδαο,

273, 274 = Tzetzes prol. in Lycophr. f. 3. vv. 21-23 Scheer 273 ἑλὼν
 δ' Ὀμηρος ἔδωκα Tzetzes 274 ἦσιν ἐπ' ἐπιφροσύναις Tzetzes 275 μ,β φ
 L, β ex i ut vid. correctā : em. Nietzsche 276 με L : μ Ἰσως μυριάδας
 S marg. : μ,εφ' Nietzsche παραγενόμενος codd. em. Westermann
 281-5 = vit. Herod. 425-429 ubi v. auctores, Suid. 113 sqq. 289 sqq.
 = B 559-568 290 ἐρμιόνην τ' codd. ἀσίτην L idem V¹ et E. M.
 B 560 292 αἴγιαν τε LS οἱ τ' ἔχον αἴγιαν marg. S ut B 562 :
 lectionem Certaminis habent Hes. fr. 96. 7, Strabo 375 (γράφουσι
 τινες) 294 hic versus non est apud homerum in vulg. edit. S marg.

καὶ Σθένης, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός· 295
 τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κλέν ἰσθθεος φῶς,
 Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊοῦδαο ἄνακτος.
 ἐκ πάντων δ' ἠγείτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.
 τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
 ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐστιχόωντο 300
 Ἄργεοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προεστηκότες ὑπερβολῇ χαρέντες
 ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδο-
 ξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελέσι δωρεαῖς
 ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ χαλκῆν ἀναστήσαντες ἐψηφίσαντο 305
 θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὀμήρῳ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μήνα καὶ
 κατ' ἐνιαυτὸν (καὶ) ἄλλην θυσίαν πενταετηρίδα εἰς Χίον
 ἀποστέλλειν. ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ

θεῖος Ὀμηρος ὄδ' ἔστιν ὃς Ἑλλάδα τὴν μεγάλην αὐχον
 πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιεπεῖ σοφίῃ, 310
 ἔξοχα δ' Ἀργείους, οἱ τὴν θεοτείχεα Τροίην
 ἤρειψαν ποιῆν ἠγκόμου Ἐλένης.
 οὐ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπολις αὐτὸν
 ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.

ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τιὰ διέπλευσεν εἰς Δῆλον 315
 εἰς τὴν πανήγυριν. καὶ σταθεῖς ἐπὶ τὸν κεράτινον βωμὸν
 λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα οὐ ἡ ἀρχή

μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.

ῥηθέντος δὲ τοῦ ὕμνου οἱ μὲν Ἴωνες πολίτην αὐτὸν κοινὸν
 ἐποιήσαντο, Δῆλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς λεύκωμα ἀνέ- 320
 θηκαν ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ. τῆς δὲ πανηγύρεως
 λυθείσης ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἐπλευσε πρὸς Κρεώφυλον κακέϊ

296 Εὐρύπυλος B 565 praeter V 27 297 Μηκιστέως B 566 (μηκιστέω
 P 38) 298 συμπάντων B 567 300, 301 om. Homerus : versus fortasse
 Hesiodici 307 kal add. Westermann 309 μεγαλαύχην codd.
 em. Barnes 310 καλλιεπίη σοφίη τε codd., corr. S marg. 312 ποιῆς
 L em. Barnes 313 μεγαλόπολις L, corr. S ss. 316 κερα-
 τίνον L 322 κρεώφυλον L

χρόνον διέτριβε πρεσβύτης ὦν ἤδη. ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης
καθήμενος παίδων τινῶν ἀφ' ἀλείας ἐρχομένων ὡς φασὶ
325 πυθόμενος

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες ἢ ῥ' ἔχομέν τι;
εἰπόντων δὲ ἐκείνων

ὄσ' ἔλομεν λιπόμεσθα, ὄσ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,
οὐ νόησας τὸ λεχθὲν ἤρετο αὐτοὺς ὅ τι λέγοιεν. οἱ δὲ φασὶ
330 ἐν ἀλείᾳ μὲν ἀγρεῦσαι μηδέν, ἐφθειρίσθαι δέ, καὶ τῶν
φθειρῶν οὐς ἔλαβον καταλιπεῖν, οὐς δὲ οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς
ἱματίοις φέρειν. ἀναμνησθεὶς δὲ τοῦ μαντείου ὅτι τὸ τέλος
αὐτοῦ ἦκοι τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα.
ἀναχωρῶν δὲ ἐκείθεν, ὄντος πληοῦ δλισθῶν καὶ πεσῶν ἐπὶ
335 τὴν πλευράν, τριταῖος ὡς φασὶ τελευτᾷ· καὶ ἐτάφη ἐν Ἰφ.
ἔστι δὲ τὸ ἐπίγραμμα τόδε·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θείων Ὀμηρον.

PLVTARCHI DE HOMERO LIBRORVM PARS

Plutarchi curas homericas testantur hi auctores;

Galenus v. 300 K δέον γὰρ ὡς ἄνθρωπον ἀνεγνωκότα
τοσούτους ποιητὰς καὶ γνώσκοντα σαφῶς ἅπασιν τοῖς
δόγμασιν αὐτοῦ μαρτυροῦντας ἄλλοις κατ' ἄλλα τῶν ἐπῶν,
ὥσπερ καὶ Πλούταρχος ἐπέδειξεν ἐν τοῖς τῶν Ὀμηρικῶν
μελετῶν . . .

Gellius ii. 8 *Plutarchus secundo librorum quos de Homero
composuit, imperfecte atque praepostere atque inscite syllogismo
esse usum Epicurum dicit cet.*

326 Proc. 100. 16, vit. iv. 20, v. 40, Tzetzes Ex. II. 37. 22 : ἀλήτορες
vit. iv, v Tzetzes ἄρ' Proc. 328 = vit. Herod. 499 ubi v. auctores
ὁs L S 337, 338 = vit. Herod. 515, 516 ubi v. auctores
238

ib. 9 *in eodem libro idem Plutarchus eundem Epicurum
reprehendit quod verbo usus sit parum proprio et alienae
significationis cet.*

iv. 11 *Plutarchus quoque, homo in disciplinis gravi auctori-
tate, in primo librorum quos de Homero composuit, Aristotelem
philosophum scripsit eadem ipsa de Pythagoricis scripsisse quod
non abstinerint edundis animalibus nisi pauca carne quadam.
verba ipsa Plutarchi quoniam res inopinata est subscripsi :
'Αριστοτέλης δὲ μήτρας καὶ καρδίας καὶ ἀκαλήφης καὶ
τοιούτων τινῶν ἄλλων ἀπέχεσθαι φησι τοὺς Πυθαγορικούς,
χρησθαι δὲ τοῖς ἄλλοις.*

schol. A in O 625, E. M. in Ἀνεμοτρέφες κύμα . . .
οἷς δὲ προσπίπτει τραχὺς ἀήρ καὶ ἀνεμώδης ταῦτα ταῖς
τῶν πνευμάτων τριβόμενα πληγαῖς εὐτονον καὶ δύσθραυστον
ἔχει τὴν στερρότητα, ὡς φησι Πλούταρχος ἐν μελέταις
Ὀμηρικαῖς.

schol. Eur. Alc. 1128 ψυχαγωγοὶ τινὲς γόγτες ἐν
Θετταλίᾳ οὕτω καλούμενοι . . . οὐς καὶ Λάκωνες μετεπέμ-
ψαντο ἠνίκα τὸ Πausanίου εἰδῶλον ἐξετάραξε τοὺς προσ-
ιόντας τῷ ναῷ τῆς Χαλκιοίκου, ὡς ἱστορεῖ Πλούταρχος
ἐν ταῖς Ὀμηρικαῖς μελέταις.

plurima citat et Stobaeus quae non adhibenda duximus. consulas
Diels Doxograph. f. 88 sqq., Baedorf, *de Plutarchi quae fertur vita
Homeri* 1891, J. Mehler *de Plutarchi quae vulgo fertur Vita Homer*
1896, H. Schrader, *de Plutarchi Chaeronensis ΟΜΗΡΙΚΑΙΣ ΜΕΛΕΤΑΙΣ
et de eiusdem quae fertur vita Homer* 1899. Westermannum secuti
biographica tantum dedimus.

1. Περιττὸν μὲν ἂν ἴσως δόξειέ τισι πολυπραγμονεῖν περὶ
Ὀμήρου, πόλων τε ἦν γονέων καὶ πόθεν· ἐπεὶ μηδ' αὐτὸς

Codices: G Ma³ P² P³ P⁵ P⁸ P¹³ P¹⁴ U⁴: Vind. suppl. 88 advocavit
Mehler (ed. 1896). ΤΙΤΥΛΟΣ: πλουτάρχου εἰς τὸν βίον τοῦ Ὀμήρου P⁸
U⁴: πλουτάρχου βίος Ὀμήρου P¹³: πλουτάρχου περὶ Ὀμήρου Ma³: περὶ
Ὀμήρου P¹ P³ P¹⁴ N^Θ add. P¹ P² caret titulo P⁸ I περισσόν
G P¹ P² P⁵ P⁸ P¹³ μὲν ἴσως ἂν P¹³: μὲν ἴσως om. ἂν P² P³ P⁸ P¹⁴:
μὲν ἂν om. Ma³